Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Λόγος πρὸς τοὺς Βερολινέζους: «Ἡ ἀλήθεια οὐδέποτε θνήσκει»

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

84ον

ΔΙΑΚΟΣΙΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ λαοῦ συνεκεντρώθησαν στὴν πλατεῖα τοῦ δημαρχείου τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου, τὴν Τετάρτην 26 Ἰουνίου, γιὰ ν' ἀκούσουν τὸν Κέννεντυ. Πολλοὶ ἄρχισαν νὰ συρρέουν ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα!

Πολλοὶ δὲν ἄνθεξαν στὴν ἐπὶ πολλὰς ὥρες ὀρθοστασία καὶ κόπους. Ἀσθενοφόρα αὐτοκίνητα ἔσωσαν Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μετέφερεν ἀρκετοὺς στὸ νοσοκομεῖο. Πολλὲς γυναῖκες λιποθύμησαν. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχε σημειωθεῖ τόσα συγκέντρωσις. Οὔτε ὁ ἴδιος ὁ πρόεδρος Κέννεντυ μπόρεσε νὰ εἰσέλθη στὸ δημαρχεῖο ἀπὸ τὴν κυρία εἴσοδο. Καμμιὰ φορὰ δὲν ἔβασις ἀνοικτή. Ἡ ἀστυνομία ἐνίσχυση. Παρέστη ἀνάγκη νὰ ἀνοιχθῆ ὁ πρόεδρος ἀπὸ πλαγία ἔξοδο.

—Χαιρετίζω τοὺς ἐλευθέρους κατοίκους τοῦ Βερολίνου, εἶπεν ὁ πρόεδρος Κέννεντυ. Πιστεύω ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἐλευθερίας δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ διὰ τῆς δημιουργίας μιᾶς μείζονος Εὐρώπης, ἡ ὁποία θὰ ἐκτείνεται πρὸς ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος.

»Ἄνεμος ἀλλαγῆς πνέει καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος, ὅπως καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Ἡ ὑπόθεσις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀνθρώπου, ὑπόθεσις ἡ ὁποία ἐγεννήθη πρὸ δύο αἰώνων καὶ ἐγιγαντώθη εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἡνωμένας Πολιτείας, ἐξακολουθεῖ νὰ συγκινῆ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ὅλους τοὺς λαούς. Ἡ ἱστορία κινεῖται ἐναντίον τοῦ δόγματος τοῦ μαρξισμοῦ, οὐδέποτε ὑπὲρ αὐτοῦ. Τὰ ἀστυνομικὰ κράτη τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἀποτελοῦν σήμερον ἀναχρονισμόν.

»Ἡ διαίρεσις τῆς Εὐρώπης, ἴσως ἀκριβῶς καὶ ἡ διαίρεσις τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἀντιτίθενται εἰς τὴν πλημμυρίδα τῆς ἱστορίας. Ἡ νέα Εὐρώπη τῆς Δύσεως, δυναμική, διαφοροποιουμένη καὶ δημοκρατική, θὰ προσελκύη συνεχῶς τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴν τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ὁποτεδήποτε παρουσιασθοῦν εὐκαιρίαι συμφιλιώσεως, ἡμεῖς εἰς τὴν Δύσιν θὰ τὰς ὑποδεχθῶμεν εὐμενῶς. Διακηρύσσομεν ὅτι δὲν τρέφομεν ἐχθρικὰς διαθέσεις ἐναντίον οἱουδήποτε λαοῦ ἢ κοινωνικοῦ συστήματος, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο θὰ ἐπικρατήση διὰ τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τῶν λαῶν καὶ οὐχὶ ἐξωθεν διὰ τοῦ καταναγκασμοῦ.

»Πρὶν ἡ ἐπιτευχθῆ ἡ ἐλευθερία ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ ἀπὸ ἡμᾶς νὰ πράξωμεν ὅ,τι δυνάμεθα κατὰ τὴν μεταβατικὴν ταύτην περίοδον διὰ νὰ βελτιώσωμεν τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν λαῶν, νὰ διατηρήσωμεν τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας τρέφουν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν. Εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι οἱ λαοὶ ζητοῦν νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν ἀπομόνωσιν, νὰ ἔλθουν εἰς ἐπικοινωνίαν μεταξύ των. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διακηρύσσουν ὅτι ἐπείγει ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἐπαφῶν μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ πρωταρχικῶς ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ἐμπορίου ἐντὸς τῶν ἐλαχίστων τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπει ἡ ἀσφάλεια τῆς Δύσεως. Τί ἀπαιτεῖ σήμερον ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐλευθερίας;

»Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἁπλῆ καὶ καθαρά.

»Ἀποκατάστασιν τῆς ἑνότητος τοῦ Βερολίνου καὶ ἑνοποίησιν τῆς Γερμανίας. Ἡ ἑνοποίησις πρέπει νὰ ἐπιτευχθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ βάσει τῶν πόθων τῶν λαῶν διὰ τὴν εἰρήνην. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς τοῦ κοινωνικοῦ καὶ ἐθνικοῦ καθεστῶτος δὲν διεκδικεῖται μόνον ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, ἀλλὰ εἶναι οὐσιώδης προϋπόθεσις στοιχειώδους δικαιοσύνης. Διακηρύσσω μετὰ παρρησίας ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι οὐδέποτε θὰ ἐγκαταλείψουν τὸν σκοπὸν αὐτόν. Πρόκειται περὶ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ τεθῆ ὡς θεμέλιον τῆς δημιουργίας μιᾶς μείζονος Εὐρώπης, ἡ ὁποία θὰ ἐκτείνεται ἐξ ἀμφοτέρων τῆς μεθοριακῆς γραμμῆς, ἡ ὁποία σήμερον μᾶς διαιρεῖ».

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ πρόεδρος ὑπενθύμισε τὴν φράσιν τοῦ στρατηγοῦ Μάρσαλ, ὅταν διετύπωσε τὸ σχέδιον οἰκονομικῆς βοηθείας πρὸς τὴν Εὐρώπην. Ὁ Τζῶρτζ Μάρσαλ εἶχεν εἴπει ὅτι ἡ Εὐρώπη εἶναι τὸ πρὸς τὴν Δύσιν τέρμα τῆς Ἀσίας.

«Ἡ προσφορὰ τοῦ Μάρσαλ δι' οἰκονομικὴν βοήθειαν καὶ φιλίαν ἀπερρίφθη τότε, προσέθεσεν ὁ Κέννεντυ. Ἐν τούτοις, νομίζω ὅτι δὲν εἶναι πολὺ πρώϊμον νὰ ἐπανεξετάσωμεν τοὺς ὅρους διὰ τὴν συγκρότησιν μιᾶς Πανευρώπης».

Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ, ὅταν ἀνεφέρθη εἰς τοὺς ἀνέμους τῆς ἀλλαγῆς, τοὺς πνέοντας εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ἔθιξε καὶ τὸ θέμα τῶν φυλετικῶν διακρίσεων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

«Οἱ νέγροι πολῖται εἰς τὴν χώραν μου, προσέθεσεν, ἐνέτειναν τὸν ἀγῶνα των διὰ τὴν ἰσότητα καὶ διεκδικοῦν τὰ περισσοτέραν ἀποφασιστικότητα τὸ αἴτημα τῶν ἴσων εὐκαιριῶν ἀναπτύξεως. Ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς καὶ ἡ κυβέρνησίς του εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἀνταποκριθοῦν μὲ κατανόησιν εἰς τὸ αἴτημα τῶν νέγρων. Ἄλλωστε ἡ μεταβολὴ σήμερον εἰς τὸν κόσμον εἶναι γενική. Ὁ ρυθμὸς τῆς καταλύσεως τοῦ ἀποικιακοῦ συστήματος ἐπετεύχθη εἰς τὴν Ἀφρικήν. Οἱ λαοὶ τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν χωρῶν ἐνέτειναν τὸν ἀγῶνα των πρὸς οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν δικαιοσύνην. Οἱ λαοὶ τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἔπειτα ἀπὸ 18 ἐτῶν καταπιέσιν, δὲν παραμένουν ἀπρόσβλητοι ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀλλαγῆς.

»Ἡ ἀλήθεια οὐδέποτε ἀποθνήσκει. Ὁ πόθος διὰ τὴν ἐλευθερίαν οὐδέποτε δύναται νὰ καταπνιγῆ πλήρως. Ὁ λαὸς τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἔπειτα ἀπὸ 45 ἔτη κομματικῆς δικτατορίας, αἰσθάνεται ὅτι τὰ ὁ δυνηρὰ ὑπολείμματα τοῦ σταλινισμοῦ ἀναγνωρίζονται ἐπισήμως εἰς πολλὰς χώρας, ἐνῶ εἰς ἄλλας, ὡς εἰς τὴν Πολωνίαν, τὴν Ρουμανίαν καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, διεξάγεται ἀγὼν πρὸς κατάλυσίν των. Ἡ ὁλονὲν ἀναπτυσσομένη βιομηχανικὴ ἐπανάστασις συνοδεύεται ἀπὸ ἐν πνευματικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀδύνατον νὰ παραγνωρισθῆ. Πράγματι, αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις τῆς συγχρόνου τεχνολογικῆς κοινωνίας ἀπαιτεῖ τὴν ἀνθρωπίνην πρωτοβουλίαν, ὡς καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς διαφορᾶς ἡ ὁποία ἐνυπάρχει εἰς τοὺς ἀνθρωπίνους ἐγκεφάλους καὶ εἰς τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ ὑπεστήριξα προηγουμένως ὅτι ἡ πορεία τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως ἔχει στραφῆ ἐναντίον τοῦ μαρξιστικοῦ δόγματος.

»Ἡ ἑνοποίησις τῆς Γερμανίας, πιστεύω ὅτι θὰ πραγματοποιηθῆ μίαν ἡμέραν. Τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραγνωρισθῆ».

Βραδύτερον ὁ πρόεδρος Κέννεντυ, ὁμιλῶν εἰς τὸ ἐλεύθερον πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου, διεκήρυξεν ὅτι ἀστυνομικὸν κράτος ἐπεβλήθη εἰς τὸν ἀνατολικὸν τομέα τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Γερμανίας.

«Συνεπῶς, προσέθεσεν, ἡ ἑνοποίησις δὲν δύναται νὰ εἶναι ταχεῖα καὶ εὐχερής. Ὅ,τι ἔχει σημασίαν ἀπὸ τὴν ἄποψιν τῆς μακροχρονίου πολιτικῆς ἐξελίξεως, εἶναι αἱ δυνατότητες τοῦ δυτικοῦ κόσμου καὶ ἡ στρατιωτιτή του ἰσχύς. Αἱ δυνατότητες τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ νὰ ἀντταποκριθῆ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του, χωρὶς νὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν τοὺς τεχνητοὺς φραγμοὺς καὶ τὰ συρματοπλέγματα. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότης. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὴν ἀναγνωρίσωμεν. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐπαναλαμβάνουν καὶ ἐγγυῶνται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου δι' ὅσον χρονικὸν διάστημα θεωρηθῆ ἀπαραίτητον. Οἱ φοιτηταὶ πρέπει νὰ βοηθήσουν τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἰς τὸν ἀγῶνα των πρὸς ἑνοποίησιν τοῦ Δυτικοῦ κόσμου».

Γιὰ νὰ ὑπογραμμίση, κατὰ ἐντυπωσιακὸ τρόπο, τὴν ἀπόφασιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νὰ ὑπερασπίσουν τὸ Δυτικὸν Βερολῖνον κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς τῆς ἐλευθερίας του, ὁ πρόεδρος Κέννεντυ εἶπε πρὸς τὸν Βίλλυ Μπράντ τὴν ἱστορικὴν φρᾶ!ιν: «Εἶμαι καὶ ἐγὼ ἕνας Βερολινέζος».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Αἱ μεγαλύτεραι ἀθλητικαὶ ἐπιδόσεις ὀφείλονται εἰς τὴν κληρονομικότητα;

Σειρὰ ἐρευνῶν ἐπὶ 6.000 πρωταθλητῶν

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ. Τὸ ἔτος τῆς Ὀλυμπιάδος, εὗρον ἰδιαιτέραν ἀπήχησιν αἱ νεώτεραι ἔρευναι τοῦ ἐπιστήμονος ἐκ Μάρμπουργκ, δρ Χάνς Γκέμπε, αἱ ὁποῖαι ἀπέδωσαν τόσον ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα, ὡς ἡ κληρονομικότης μεγίστων ἐπιδόσεων ἀθλητισμοῦ. Ὁ Γερμανὸς ἀθλητὴς Βίλλυ Μπόγκνερ π. χ. ὑπῆρξε ἐπὶ μίαν σειρὰν ἐτῶν ὁ καλύτερος χιονοδρόμος τῆς Γερμανίας. Ὁ υἱός του, ἔλαβε ἐπίσης μετάλλιον εἰς ἀγῶνας χιονοδρομίας. Ἀλησμόνητος εἶναι ἐπίσης ἡ ἄλλοτε βασίλισσα χιονοδρομιῶν τῆς Γερμανίας, Κρίστελ Γκράντς, πρωταθλήτρια Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων σλάλομ καὶ ἀγωνίσματος ἐκκινήσεως. Δύο ἀδελφοὶ αὐτῆς ὑπῆρξαν ἐπίσης πρωταθληταὶ χιονοδρομιῶν εἰς τὴν Γερμανίαν. Τὸ ὄνομα Κιοῦπερ εἶναι ἐξ ἄλλου γνωστὸν εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν ἐκ τῶν ἀγώνων κολυμβήσεως. Πατὴρ καὶ υἱὸς εἶναι πρωταθληταὶ εἰς τὸ κολύμβημα ἡ μητέρα δὲ ἐξελέγη ὀκτὼ φορὲς πρωταθλήτρια κολυμβήσεως τῆς Γερμανίας.

Ὁ κατάλογος οὗτος οἰκογενειακῆς παραδόσεως εἰς τὸν ἀθλητισμόν, εἶναι δυνατὸν νὰ συνεχισθῆ κατὰ βεβαιότητα τόσον εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τοῦτο εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ σημασία τῆς κληρονομικότητος δὲν πρέπει νὰ μείνη ἀπαρατήρητος κατὰ τὴν ἐπίτευξιν ἀθλητικῶς μεγίστων ἐπιδόσεων. Ἡ ἔρευνα ἐπὶ διδύμων ἀποτελεῖ μίαν περαιτέρω ἀπόδειξιν εἰς τὸ θέμα τοῦτο. Δίδυμοι ἐξ ἑνὸς ὠαρίου, ἰδανικὸν ἀντικείμενον ἐρεύνης, ὄχι μόνον προτιμοῦν τὸ αὐτὸ ἀθλητικὸν ἀγώνισμα, ἀλλὰ φθάνουν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἀποδόσεως. Δίδυμοι ἐξ ἄλλου ἐκ δύο ὠαρίων, ἀντιδροῦν εἰς τὸν ἀθλητικὸν τομέα ὡς δύο συνήθεις ἀδελφοί. Πρὸς διασάφησιν τῶν θεμάτων τούτων, διεξήχθησαν, ἐκτὸς τῆς ἐρεύνης οἰκογενειῶν καὶ διδύμων ἐκτεταμένα ἔρευναι ἐπὶ 6.000 ἀθλητῶν συμμετασχόντων εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγώνας, «μία σειρὰ ἐρευνῶν» ἡ ὁποία πρέπει νὰ συνεχισθῆ περαιτέρω.

Διότι ὡς προϋπόθεσις τῆς ἀθλητικῆς ἐπιδόσεως ἀκριβῶς πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν πολλὰ βασικὰ στοιχεῖα. Ἡ κατασκευὴ τοῦ σώματος π. χ. παίζει σημαντικὸν ρόλον εἰς τὰ ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων παραγόντων, προστίθεται ἐπὶ πλέον ἡ ἀναπνοή, κυκλοφορία τοῦ αἵματος καὶ ἡ ρύθμισις τοῦ μεταβολισμοῦ. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ παραμεληθοῦν ψυχικαὶ ἰδιότητες ὡς ἐνεργητικότης, ἀντοχὴ καὶ ἱκανότης ἀντιδράσεως. Κατὰ τὴν κληρονομικότητα, πρέπει λοιπὸν «νὰ κληροδοτηθοῦν» οἱ παράγοντες οὗτοι ἐν συνδυασμῷ. Ὁ καθηγητὴς Γκρέμπε ὑποθέτει ὅτι ἡ κλίσις πρὸς τὸν ἀθλητισμὸν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐπικρατούσης κληρονομικότητος, ἡ ὁποία καλύπτει εἰς πολλὰς περιπτώσεις τὰς μὴ εὐνοϊκὰς ἐπιρροὰς ἄλλων κλίσεων. Συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους κληρονομικότητος, ἡ κλίσις αὕτη μεγάλης ἀθλητικῆς ἐπιδόσεως, θὰ πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου εἰς τοὺς ἀμέσους ἀπογόνους. Αἱ ἔρευναι ἀπέδειξαν ὅτι πράγματι συμβαίνει αὐτὸ εἰς τὸν ἥσσον δρον τῆς στατιστικῆς. Παρεκκλίσεις ἐκ τοῦ κανόνος, εἶναι φυσικὰ πάντοτε δυναταί.

Αἱ ἐπιδόσεις, εἴτε ἔχουν τὰ προσόντα καὶ τὴν ἱκανότητα δι' ἐν ἀθλητικὸν ρεκόρ. Οἰκογένειαι, μὲ κατ' ἐξοχὴν τάσιν πρὸς τὸν ἀθλητισμὸν δὲν ἀποτελοῦν βεβαίως, σπάνιον γεγονός. Ὁ Γερμανὸς ἀθλητὴς Βίλλυ Μπόγκνερ π. χ. ὑπῆρξε ἐπὶ μίαν σειρὰν ἐτῶν ὁ καλύτερος χιονοδρόμος τῆς Γερμανίας. Ὁ υἱός του, ἔλαβε ἐπίσης μετάλλιον εἰς ἀγῶνας χιονοδρομίας. Ἀλησμόνητος εἶναι ἐπίσης ἡ ἄλλοτε βασίλισσα χιονοδρομιῶν τῆς Γερμανίας, Κρίστελ Γκράντς, πρωταθλήτρια Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων σλάλομ καὶ ἀγωνίσματος ἐκκινήσεως. Δύο ἀδελφοὶ αὐτῆς ὑπῆρξαν ἐπίσης πρωταθληταὶ χιονοδρομιῶν εἰς τὴν Γερμανίαν. Τὸ ὄνομα Κιοῦπερ εἶναι ἐξ ἄλλου γνωστὸν εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν ἐκ τῶν ἀγώνων κολυμβήσεως. Πατὴρ καὶ υἱὸς εἶναι πρωταθληταὶ εἰς τὸ κολύμβημα ἡ μητέρα δὲ ἐξελέγη ὀκτὼ φορὲς πρωταθλήτρια κολυμβήσεως τῆς Γερμανίας.

Ὁ κατάλογος οὗτος οἰκογενειακῆς παραδόσεως εἰς τὸν ἀθλητισμόν, εἶναι δυνατὸν νὰ συνεχισθῆ κατὰ βεβαιότητα τόσον εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τοῦτο εἶναι ἀρκετὸν διὰ νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ σημασία τῆς κληρονομικότητος δὲν πρέπει νὰ μείνη ἀπαρατήρητος κατὰ τὴν ἐπίτευξιν ἀθλητικῶς μεγίστων ἐπιδόσεων. Ἡ ἔρευνα ἐπὶ διδύμων ἀποτελεῖ μίαν περαιτέρω ἀπόδειξιν εἰς τὸ θέμα τοῦτο. Δίδυμοι ἐξ ἑνὸς ὠαρίου, ἰδανικὸν ἀντικείμενον ἐρεύνης, ὄχι μόνον προτιμοῦν τὸ αὐτὸ ἀθλητικὸν ἀγώνισμα, ἀλλὰ φθάνουν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἀποδόσεως. Δίδυμοι ἐξ ἄλλου ἐκ δύο ὠαρίων, ἀντιδροῦν εἰς τὸν ἀθλητικὸν τομέα ὡς δύο συνήθεις ἀδελφοί. Πρὸς διασάφησιν τῶν θεμάτων τούτων, διεξήχθησαν, ἐκτὸς τῆς ἐρεύνης οἰκογενειῶν καὶ διδύμων ἐκτεταμένα ἔρευναι ἐπὶ 6.000 ἀθλητῶν συμμετασχόντων εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγώνας, «μία σειρὰ ἐρευνῶν» ἡ ὁποία πρέπει νὰ συνεχισθῆ περαιτέρω.

Διότι ὡς προϋπόθεσις τῆς ἀθλητικῆς ἐπιδόσεως ἀκριβῶς πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν πολλὰ βασικὰ στοιχεῖα. Ἡ κατασκευὴ τοῦ σώματος π. χ. παίζει σημαντικὸν ρόλον εἰς τὰ ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων παραγόντων, προστίθεται ἐπὶ πλέον ἡ ἀναπνοή, κυκλοφορία τοῦ αἵματος καὶ ἡ ρύθμισις τοῦ μεταβολισμοῦ. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ παραμεληθοῦν ψυχικαὶ ἰδιότητες ὡς ἐνεργητικότης, ἀντοχὴ καὶ ἱκανότης ἀντιδράσεως. Κατὰ τὴν κληρονομικότητα, πρέπει λοιπὸν «νὰ κληροδοτηθοῦν» οἱ παράγοντες οὗτοι ἐν συνδυασμῷ. Ὁ καθηγητὴς Γκρέμπε ὑποθέτει ὅτι ἡ κλίσις πρὸς τὸν ἀθλητισμὸν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐπικρατούσης κληρονομικότητος, ἡ ὁποία καλύπτει εἰς πολλὰς περιπτώσεις τὰς μὴ εὐνοϊκὰς ἐπιρροὰς ἄλλων κλίσεων. Συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους κληρονομικότητος, ἡ κλίσις αὕτη μεγάλης ἀθλητικῆς ἐπιδόσεως, θὰ πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου εἰς τοὺς ἀμέσους ἀπογόνους. Αἱ ἔρευναι ἀπέδειξαν ὅτι πράγματι συμβαίνει αὐτὸ εἰς τὸν ἥσσον δρον τῆς στατιστικῆς. Παρεκκλίσεις ἐκ τοῦ κανόνος, εἶναι φυσικὰ πάντοτε δυναταί.

ΓΡΑΝΑΔΑ

ΤΗΛ. 46—81

ΙΩΑΝ. ΣΕΦΕΡΙΑΔΗ

Αὔριον Παρασκευήν, Σάββατον, Κυριακὴν καὶ Δευτέραν ὅλοι στὸ ξεφάντωμα Καρναβαλιοῦ στὴ

ΓΡΑΝΑΔΑ

μὲ τὴν ὑπερμοντέρνα ὀρχήστρα

Σ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ

καὶ τὸν καταπληκτικὸ τραγουδιστὴ

ΓΙΩΡΓΟ ΛΕΚΚΑ

Σᾶς περιμένουμε νὰ ἀποχαιρετίσουμε μαζὶ τὴν Ἀποκρηά

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

81ον

Μαζύ τους μπροστά, ὁ Κομνηνός, καβάλλα στὸ ἄλογό του, ὁριγνόταν μὲ λύσσα ἐπάνω στὶς ὀρδὲς τῶν Τούρκων.

Τὰ μάτια πετοῦσαν ἀστραπὲς μίσους καὶ στὸ μυαλό του στριφογύριζε μιὰ ἰδέα: Τὸ πᾶν εἶχε χαθῆ πιά.

Ἡ Χρύσα ἐταξείδευε, κυνηγημένη, πρὸς τὴ Σμύρνη κι' αὐτὸς ἔπρεπε νὰ πολεμήση ἐκεῖ μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις γιὰ ν' ἀνακόψη τὴν προέλασι τῶν αἱμοβόρων Τούρκων, γιὰ νὰ σώση τὴν ἀγαπημένη του...

Καὶ ἡ ἡρωϊκὴ ἴλη ὁρμάει ἀκάθεκτος σὲ μιὰν ἐπικὴ ἐπέλασι.

Τὰ μεγαλόσωμα ἄλογα πηδοῦνε σὲ τεράστια ἅλματα καὶ οἱ καβαλλάρηδες φαίνονται ἐπάνω σ' αὐτὰ ἴδιοι Κένταυροι.

Μὲ τὰ πλατειὰ σπαθιὰ ἀστραποβολοῦντα στὸν πρωϊνὸ ἥλιο, μὲ τὰ πρόσωπα μελαψὰ σὰν μπρούντζινα, μὲ τὰ δόντια σφιγμένα, οἱ ἱππεῖς ἐξορμοῦν στὴ μεγαλειώδη τους ἔφοδο.

Χαλάζι πέφτουν οἱ σφαῖρες τῶν τουφεκιῶν καὶ τὰ πολυβόλα θερίζουν καθώς οἱ ταινίες τῶν φυσιγγίων ἀδειάζουν ἡ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη μ' ἕνα μονότονο κρότο σὰ νὰ δουλεύουν μακάβριες ραπτομηχανές.

Κι' ἀκόμη τὸ κανόνι — ἕνα ὀρειβατικό κανόνι — βροντάει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν σκορπίζοντας μὲ τὶς ὀβίδες του τὸ θάνατο στοὺς ἱππεῖς ποὺ προχωροῦν.

Προχωροῦν:

Σὰν τὰ στάχυα ποὺ κυματίζουν στὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου τὰ ἄλογα τῶν Κενταύρων αὐτῶν λυγίζουν, πέφτουν ἐνῶ ἄλλα ἀπὸ πίσω τους ἐξακολουθοῦν τὸ φρενήρη των δρόμο πρὸς τὸν ὕστατον ἀγῶνα, πρὸς τὴ θυσία.

Γιατὶ εἶναι πραγματικὴ θυσία ἡ ἐξόρμησις αὐτή, ποὺ καταντάει ἕνας δρόμος πρὸς τὸ θάνατο.

Τ' ἄλογα, χτυπημένα, τσακισμένα, ξεκοιλιασμένα ἀπὸ τὶς τούρκικες σφαῖρες στρώνουν τὴ γῆ μὲ τὰ σφαδάζοντα σώματά τους ποὺ γίνονται ἔτσι προχώματα στοὺς καβαλλάρηδες γιὰ νὰ πολεμήσουν ἀκόμη ν' ἀγωνισθοῦν, νὰ πουλήσουν ἀκριβὰ τὴ ζωή τους.

Γιατὶ δὲν εἶναι πιὰ μάχη ποὺ γίνεται τὴν ὥρα ἐκείνη. Εἶναι σωστὸ μακελλειό...

Ἡ μέχρι παραφροσύνης ἀνδρεία τῶν ἱππέων ἐκείνων θραύεται μπροστὰ στὸν κατακλυσμὸ τοῦ φονικοῦ μολυβιοῦ καὶ τοῦ σιδήρου ποὺ ἐξαπολύουν οἱ κάνες τῶν τυφεκιῶν καὶ τὰ στόμια τῶν ὁπλοπολυβόλων καὶ τοῦ κανονιοῦ τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ Τοῦρκοι εἶναι ἀναρίθμητοι.

Ἤδη ὁ ἀντισυνταγματάρχης καὶ ὁ ἴλαρχος ἔχουν κυλήσει ἀπὸ τὰ ἄλογά τους στὸ χῶμα ποὺ τὸ ποτίζουν μὲ τὸ αἷμα τους, ποὺ τρέχει σὰν βρύσι ἀπὸ τὶς ἀνοιχτὲς πληγές.

Μάτην ὁ Κομνηνός στρέφει τριγύρω του μὲ ἀπόγνωσι τὰ φλογισμένα ἀπὸ τὸν πυρετὸ τῆς ἀγωνίας βλέμματά του.

Ἡ ἀντοῦ δὲν βλέπει παρὰ μόνον πτώματα, πληγωμένους ποὺ σπαράζουν βογγοῦντας, πεσμένα ἄλογα ποὺ τινάσσουν τὰ ὑψωμένα πρὸς τὸν οὐρανὸ πόδια τους καὶ στηλώνουν στὸ κενὸ τὰ μάτια τους, ποὺ πέρνουν τὴ γυαλάδα τοῦ θανάτου, σὰν νὰ θέλουν νὰ καταλάβουν τὸ σκοπὸ τοῦ μακελλειοῦ ἐκείνου, σὰν νὰ παραπονιοῦνται γιὰ τὸν ἄδικο θανατό τους.

Οἱ δικοί του σωριάζονται ὁ ἕνας ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἐνῶ τὰ τουρκικὰ πολυβόλα ἐξακολουθοῦν νὰ ἐξαπολύουν τὶς θεριστικές των βολές.

Ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴ ἐκείνη ἴλη δὲν ἀπομένουν πιὰ παρὰ ἑλάχιστοι ἱππεῖς πού, μαζὺ μὲ τὸν Κομνηνὸ ὀπισθοχωροῦν βῆμα πρὸς βῆμα, πολεμῶντας ἀδιάκοπα καὶ σέρνοντας μαζύ τους τοὺς πληγωμένους των.

⁂

Ἐν τῷ μεταξύ, μιὰ πυροβολαρχία τσακίζεται μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα προτοῦ προφθάσει κἄν νὰ ρίξη.

Τὰ ἄλογα ξεκοιλιασμένα ἀπὸ τὶς σφαῖρες τῶν ὁπλοπολυβόλων σωριάζονται καταγῆς καὶ οἱ πυροβολιταὶ βρίσκουν σὲ λίγοτὴν ἴδια τύχη.

Καὶ τὰ κανόνια μένουν βουβὰ μὲ τὰ στόμια στραμμένα πρὸς τὸν ἐχθρό, πρὸς τοὺς τούρκους ποὺ ἔτσι ξαφνικὰ τὰ ἀχρήστευσαν.

Ἡ ἄλλη πυροβολαρχία, τυχερώτερη ἀπὸ τὴν πρώτη, κατάφερε ν' ἀρχίση βάλλουσα— ἀπὸ λίγων μέτρων ἀπόστασι— σκορπίζοντας στὶς ὀρδὲς τῶν τούρκων τὸ θάνατο.

Μὰ κι' αὐτὴ δὲν μπορεῖ νὰ κερδίση τὸ παιγνίδι, ποὺ εἶναι χαμένο πιὰ γιὰ τοὺς Ἕλληνας..

⁂

Γύρω, παντοῦ ἡ μάχη ἀνάβει. Οἱ συμπλοκὲς διεδέχονται ἡ μιὰ τὴν ἄλλη μὲ τὴν ἴδια λύσσα, μὲ τὸν ἴδιο φανατισμό.

Μέσα στὸ νεκροταφεῖο, πίσω ἀπὸ τὰ μνήματα καὶ τοὺς σταυροὺς μερικοὶ φαντάροι, κυνηγημένοι ἀπὸ τοὺς τούρκους πολεμᾶνε ἀπελπισμένα.

Τὴν ἱερὴ γαλήνη τῶν μνημάτων τὴν ταράζουν οἱ τουφεκιές κ' οἱ βλαστήμιες τῶν τούρκων ποὺ ἀναζητοῦνε παντοῦ θύματα.

Κι' ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον, οἱ φαντάροι σωριάζονται χάμω.

Ὅσοι εἶναι πληγωμένοι μπήγουν τὰ νύχια τους στὴ γῆ κι' ἀπὸ τὰ μελανιασμένα τους χείλια ξεφεύγουν βόγγοι ἀγωνίας καὶ κραυγές ἐπικλήσεως:

— Μητεροῦλα μου, πεθαίνω..

Μὰ ἡ μητεροῦλα εἶναι, ἄλλοι μονο, μακρυά, πολὺ μακρυά. κι' ἀπὸ πάνω ἀπὸ τοὺς πεσμένους φαντάρους ὀρθώνονται οἱ τοῦρκοι, οἱ τσέτες, οἱ χωρικοί.

Μὲ τὰ